

עלון כפר מנחם

9.5.80
מס. 112 (462)

פצעי בגרות

"צפית זה לא גן עדן" - מקובל להגיד במוסד . נראה שחניכי המוסד גורשו מגן העדן לא בשל תאוותם לאכול מעץ הדעת דווקא (אולי מסום שטעמו מעץ החיים ?) . מאחר שצפית זה לא גן, וכאמור גם לא עדן, הרי הרוח המנשבת על הגבעה אינה, מן הסתם, רוח האלוהים . מותר על כן לומר שקיומו של המוסד בכלל ובמתכונתו הנוכחית בפרט, אינו מובן מאליו, והוא מעורר שאלות : בחלקן "שאלות-מפעם" שעדיין לא נפתרו, ובחלקן שאלות חדשות שרוח הזמן העיפה אל הגבעה . ככוונתי להעלות מספר שאלות כבסיס אפשרי למחשבות, לשיחות (שיהיו בסוף השבוע) - ואולי גם למעסים !?!

או "מתקדם" - תוך שימת דגש על ריבוי נושאי הבחירה, מבלי להיצמד למקצועות הלימוד השמרניים (למסל ללמוד עתונ-אות במקום היסטוריה וכו') ?

3. הכיתה והקבוצה

האם הכיתה לימודית צריכה להתבסס על הקבוצה החינוכית, שהיא מאוד לא אחידה ברמתה ובכישוריה (הטרונגנית), או אולי עדיף ליצור כיתות לימוד על פי מגמות וכישורים, ועל ידי כך להבטיח אחידות בנסיות התלמידים וברמתם (הומוגנית) ?

א. איחודים

1. בגרות או התבגרות

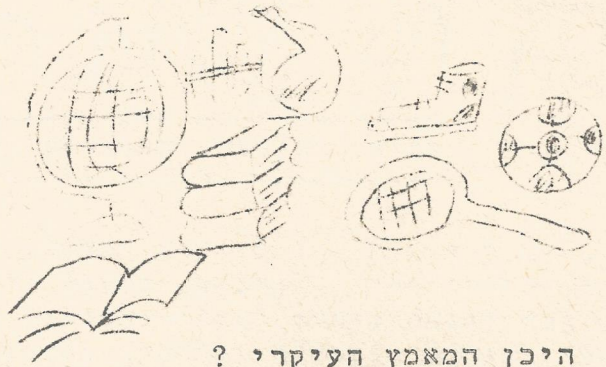
האם "הולכים" על תעודת בגרות או ממשיכים לחפש נתיב באזימוט אחר, בכיוון כללי של "לימודים פתוחים" המבוססים על היענות לנסיות התלמי-דים תוך טיפוח הכרתם ומשמעתם הפנימית ?

2. "מרובע" או "מתקדם"

האם המוסד צריך להיות "מרובע" - הדגש על משמעת, סדר והישגים,

בכל מקרה זה לא פשוט . התנועה איננה
זה מכבר את עקרון הוולונטריות, מתוך
הנחה שערכים לא מקנים ע"י חובה .
וגם בקיבוץ החובות (כולל החובות הכ-
פוניים) הצטמקו אצל רבים ל... סכומים
שעות, ויש ממי ללמוד !

ג. הקשר לקיבוץ

האם צריך להאריך את שעות שהותם של
המוסדניקים בקיבוצים, מתוך הנחה שיש
להרחיב את התפקיד החינוכי של בית
ההורים לצד הקשר ההדוק עם הקיבוץ ?
או אולי להפך - יותר שעות שהיה
ופעילות במוסד, בהנחה שדווקא חיי
זוסד מלאים ורב-צדדיים יהיו חינוך
טוב לקיבוץ ?

יש לקחת בחשבון גם את ההרגשה (של חלק
המוסדניקים לפחות) שהם זרוקים על
הגבעה, ולקיבוץ לא איכפת ... וכידוע
עם הרגשות קשה מאוד להתווכח .

4. היכן המאמץ העיקרי ?

על כמה חתונות כדאי לרקוד ואיך
לחיות בשלום עם כל הכלות ? או :
האם ניתן להפעיל מערכת לימודים
מלאה (36 שעות לימוד ע"פ מתכונת
משרד החינוך) - לצד עבודה בשעות
הצהריים, פעילות אחה"צ ובערב -
תנועה, חברה וספורט ?

ואולי כדאי לבחור בכלה אחת, הכי
יפה, ולחיות איתה בשלום ?

ב. ב"ס יום ואולם אולם

אנחנו מצפים שבנינו יהיו "מוסדני-
קים" ולא רק תלמידים, כלומר שגם
ירקדו, ישירו, ישחקו ויאהבו, וכל
אלה על יסוד הפעלה עצמית-אוטונומית
(בהדרכת מבוגרים) במסגרת המוסד
(ראה שמואל גולן) ? אלא שבשנים
האחרונות אנחנו עדיין למצב חדש :
מספר החניכים הלוקחים חלק פעיל
בחיי המוסד ירד משה משה .

אולי (במקרה הטוב) נוצר כאן שינוי
"רומנטי", והתקררות הרומן עם המוסד
מקבילה להתעוררות האהבה לקיבוצים .
ואולי אין כאן "אהבת מרדכי" אלא
תהליך מתקדם של נטיגה מחברת נקודים
פעילה אל כוץ הקפה וה... בירה
במועדוני הקיבוצים .

לצד המערכת הלימודית, המבוססת על
עקרון החובה - צריך ללמוד !!!
(וגם זה לא הולך חלק) - קיימת
המערכת החברתית, שבה שולט עקרון
הזכות . במערכת זאת לא אומרים
לחניכים אלא שואלים אותם : אתה בא
ל... פעולה ? מסיבה ? ל"ג בעומר ?
והתשובה של חלק גדול (לעתים קרובות
רוב החניכים) היא שלילית .

מה עושים ? אפשר להשאיר את המצב
כך, ואפשר לחייב . או אולי -
בית ספר יום ?

אני חושב - ואפילו מאמין - שלא
לכל השאלות יש פתרון חלק וטוב .
צריך ללמוד לחיות עם הבעיות גם
כשאינן להן פתרון מלא . אבל חשוב,
אפילו הכרחי, לבחון מדי פעם לאן
מועדות פנינו, ואז לבחור את הכיוון
הרצוי, להחליט על המגמות
ולהתמודד על הדרך .

א ב י ה ו

נ. ב. דברים אלה נכתבו בעיקר
כהכנה לדיון-בחושים שיתקיים
במוצ"ס זו, ובו אמורים לקחת
חלק המוסדניקים יחד עם הוריהם .
מוזמנים גם הורים שבניהם יהיו
מוסדניקים בקרוב, וכך חברי
המזכירות וכמובן מעוניינים אחרים .

הצוות כבר פועל במרץ
להכין לנו חג נאה,
והוא פונה לכל רכזי הענפים :

הכינו! ביובאי כיכב!

מכתב עזרים הוועדות

מתוך דו"חות הוועדות המגיעים למוכירות

ו. ק ל י ט ה : הוועדה החדשה, בראשותה של אפרת פרנקל, נפגשה לראשונה השבוע וסיכמה לעצמה נוהלי עבודה ותכניות לעתיד. טומנו מספר מספחות מועמדות לקליטה, והוועדה תחיל בתהליך הבדיקה המקובל.

כקו מנחה קבעה הוועדה שלכל "משפחה נקלטת" תיצמד "משפחה מאמצת".

ו. ב נ י י ק : א. לוח מודעות - הוועדה בודקת הצעות שונות בנידון.
ב. תאיהדואר - הוועדה מחפשת פתרונות סבירים ונאים למיקומם.
ג. שיפוץ גן עופרים - הוחל בשיפוץ הגן, במגמה של חסכון מקסימלי.

ו. ה ש ת ל מ ו ת : הוועדה נפגשה לדיון על הצעות המסתלמים לתשמ"א. לאחר הסיכום בוועדה, תוצג הרשימה בפני המוכירות, ואחר כך תובא לאישור שיחת הקיבוץ.

ו. ת י נ ו ך : הוועדה קיימה סידרת דיונים בנושאים ארגוניים-עקרוניים הקשורים בעבודה בחינוך. ההצעות הועברו לדיון בו. עבודה, וחלקן תובאנה לדיון בשיחת הקיבוץ.

ו. ח ב ר י ם : הוועדה משותקת כבר מספר חודשים, ונקווה לחידוש הפעילות עט בחירת הוועדה החדשה.

ו. ע ב ו ד ה : הוועדה מתכנסת בקביעות מדי שבוע, ולפניכם חלק מהנושאים והבעיות בהם היא עוסקת:

* הוועדה החליטה להיפגש בכל ישיבה וישיבה עם רכז ענף (ייצור או שירות) על מנת להתעדכן במצב כוח-העבודה של הענף. כך תוכל לתכנן לטווח ארוך את מצבת כוח האדם של הענף.

* הוועדה קיימה דיון ראשוני על רשימת עובדי "צפית" לתשמ"א. נותרה עדיין בעיית מחנך/ת, כדרישת המוסד.

* עם גיוס בנות "סמץ" לצבא, נוצרה בעיה גם במועדון לחבר, שם עבדה איריס. ו. עבודה התבקשה ע"י פר-ניה להסדיר עזרה קבועה ומתאימה למועדון.

* על פי פניית המזכירות, דנה הוועדה בסוגיית שמירת השער בשבתות ובחגים. סוכם לסמן למטרה זו חברים שיקיימו שמירה זו במסגרת תורנות שבת שלהם.

הגיש שלומי

הערה
2-930

נארה את סמי
נחמיאס
(לסעבר קצין
המודיעין של
המטרה), אשר
התפטר מתפקידו
עקב חילוקי
דעות בפיקוד
הגבוה של הפס-
טרה בקטר לסי-
פול בפסע
המאורגן.
סמי נחמיאס
"דלוק" על המל-
חמה בפסע המא-
אורגן ורואה
את הופעתו במ-
קומות שונים
בארץ כסליחות.
החברים יוכלו
להציג לו שא-
לות בסוף
הערב.
אחרי ההרצאה
ריקודים
לכולם -
במועדון.
ערב נעים!
ועדת
תרבות

בעקבות מאמרו של יוסלה בעלון "מיט חייט", ברובנו
להוסיף את השגותי וכן כמה הנחיות .

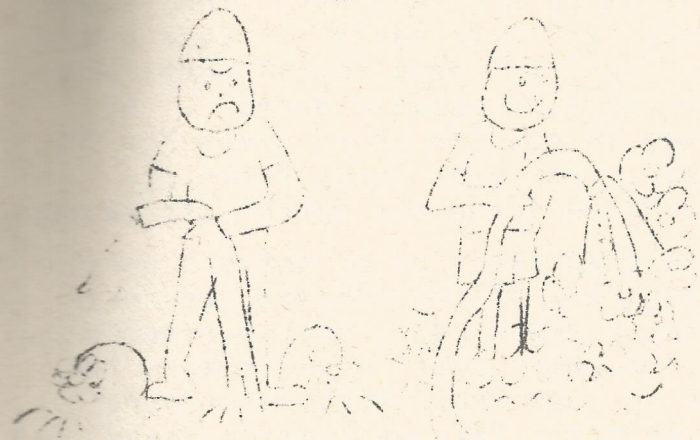
איך
לשחוק
בתיים
לאין לנו

מדברים הרבה על בזבז . אין לי ספק שהתקנה כדו-
לכל יחידת דיור היתה נותנת לנו - לעובדי הנוי
לאחראים על אספקת המים ולרכז המשק - אפשרות לנהל
על צריכת המים ולגלות "בזבזנים" . היות שלא ניתן
לבצע זאת כעת - לא תקציבית ולא מעשית - אנו
נאלצים להמשיך ולפנות בדפי העלון, על גבי לוח המודע-
עות, בשיחת קיבוץ או בסיחה אישית - אל חברים
מסויימים (ואיננו רבים, לדעתי) הנוהגים להתעלם כן
ההוראות ומסקים לעתים קרובות בדרך הנוחה להם .
לדוגמה : פתיחת הברז כאשר הולכים ליטון וסגירתו
בבוקר בקומט לעבודה . או : פתיחתו כשיוצאים לעבודה
וסגירתו בחזרה ממנה .

ויתור על רוב הגידולים העונתיים
הרגישים , רשות לשחול רק מספר
שתיליט מועט ;
את הדשאים להחזיק במסטר-צנע של הסך-
יה, המבטיח קיום בלבד, ללא צנע
ויופי . ניתן לראות תוצאות כאתוסה
כזאת במדשאות הציבוריות השונות שלא
קיבלו את כמות המים הנחוצה ובהלקן
התייבשו .

ברור שעובדי הנוי אינם יכולים להיות
שוטרים ולפקח בעצמם . גם לא ניכנס
לוויכוח עם חבר על סמך מידע מפי
שכנים או עוברים-ושבים, המבקשים
להישאר בעילום שם . הנסיון שלי
מראה שכל תחשדים מכחישים האשמות אלה
ומנסים להצביע על בזבזנים אחרים .
לנו אין כל אפשרות להוכיח את ההפך .

במאמרו של יוסלה מופיעה כמות של
55,000 מ³ מים שיעמדו לרשות גינות
הנוי . הבה נעשה חשבון גס וניקח
כ-200 יחידות דיור בעלות גינות
הזקוק למים . כל יחידה תקבל אם כן
275 מ³ לשנה . במוצע יש צורך להס-
קות במשך 10 חודשים, ז. א. בערך 43
שבועות בשנה . פירוש הדבר שלרשות
היחידה עומדים 6.4 מ³ לשבוע .
הממסיר המקובל - ולא אכנס כאן
לפרטים טכניים מדוייקים - מוציא
במוצע 0.80 מ³ לשעה, ז. א. שהחבר
יכול להסקות פעם אחת בשבוע בשלושה
ממטירים במשך שתיים וחצי (2.5
שעות !) .

*

על כל פנים, אחזור כאן על כמה
ה ו ר א ו ת שכבר נכתב עליהן
מדי פעם :

ה מ ד ש א ו ת הן הצרכן העיקרי, כי
הן תופסות את השטח המירבי של הנוי .

צריך לדעת שברוב שטחי החצר שלנו
הקרקע איננה עמוקה; לכן לא רצוי
לנהוג על פי השיטה המקובלת בקרקעות
כבדות ועמוקות, שהיא : השקייה מו-
שכת (כ-5 שעות), אך ברווחים של
3-4 שבועות . בקרקעות בעלות עומק
של 20-23 ס"מ - וכאלה יש רבות
בגבעה הדרומית - רצוי :

כל זאת כאשר מוטרטים את כל הכמות
לגינות הפרטיות . אך איפה נישאר
אנחנו, עובדי הנוי, החייבים להסקות
את כל המדשאות והגינות הציבוריות ?

המסקנות יכולות להיות :

- א. הכמות המוקצנת אינה מציאותית,
כי לדעתי כמות של פחות מ-6.5 מ³
בשבוע אינה מוגזמת .
- ב. עלינו להיכנס לעידן של צמצומים
דרסטיים, שפירושה :

לבני השישים החדשים - ת מ ר מן ו ש ל מ ה ג . - מזל טוב !!!

ל ה ש ק ו ת 2 - 3
ש ע ו ת ו ל ח ז ו ר
ע ל כ כ כ ע ב ו ר
1 0 י מ י ס ע ד
ס ב ו ע י י ס .

יש עוד להוסיף שהדשא
מזן קוקויה, בעל העלים
הדקים, אמנם נראה עדין,
אך דווקא הוא יותר חזק
ועמיד, בעוד הדשא
"בופלו", בעל העלים
הגסים, אינו מעמיק
וזקוק ליותר מים .

פ ר ח י ס
ע ו נ ת י י ס :
לפי גיל וגודל .
בתחילה הם זקוקים
להמטרה תכופה, וכאשר
הם מפוחחים ומכתיים את
פני הקרקע - מפחיתים .
עם כל האמור לעיל נראה
לי שקשה לגדל פרחים
בקיץ בפחות מהסקיה אחת
בשבוע, לעתים אף כל
5-6 ימים .

ש י ח י ס א ו
ע צ י ס , שמסקים אותם
בגומות : הגומה צריכה
להיות בהתאם להיקף
הנוף !! אחרי הסקיה
גדושה, בקיץ כעבור 2-3
ימים, יש לעדור או
לקלטר את שטח הגומה,
למען לא תתייבש שכבת
הקרקע העליונה . כך
ניתן להגדיל את הרווח
בין השקיה להסקיה עד
חודש ימים . במקום
עידור ניתן לשמור על
לחות הקרקע גם על ידי
ח י פ ו י בחומרים
שונים, כגון : עשב קצוץ,
שבבים, נטורת, ורמיקו-
ליט, אך כל זה בכמות
רצינית שתמלא את כל
הגומה .

ק ל א ו ס

לאברהם'לה ומינדל
לדן ויעל אשר בחצור
מזל טוב בהולדת
ה נ כ ד - ה ב ן

האכירה נאשכת

כבר מסרנו על היקף המכירות של חודש מרץ, שהיה
לכל הדעות בלתי-רגיל בשוק המחנות וחפצי הנרי
והנה אפריל היה בבחינת שובל הנמשך אחרי מרץ,
הטמפו של הקניות נמשך, גם הודות למבצע "המסביב
לצרכן" : שבוע-כחול-לבן אשר רוקן כמעט לגמרי
את המחסן שלנו, וכבר שלחנו "סחורה חמה" (הנלקחת
לאריזה ישר מהתנור) . כן היו הזמנות מהחנויות
הרגילות שלנו .
לחודש זה מתווסף גם סכום עגול גדול לקרמיקה
הארכיטקטונית, תמורת העבודה שאנו מבצעים
בבית הבנים שלנו .

בעקבות ההתעוררות הזאת בשוק, הגיעו אלינו גם
הצעות שונות מאזורים שונים בארץ אשר כוהנו
ושיטת השיווק שלנו אינם מכסים . ההצעות נבדקות
אחת לאחת ויש כוונה לסכם את הפניות בחיוב .
במשך החודש האחרון הגיעונו מספר הצעות של יצוא-
נים, במחירים נוחים, לשיווק המוצרים ל ח ו " ל
(לגרמניה, אוסטרליה, צרפת ועוד) .

לקראת סיכויי הייצוא, עלי להדגיש שהמפעל סובל
כבר מתחילתו מחוסר הולך וגדל (או צורך הולך
וגדל) ב ק ס ל ו ג רציני של המוצרים . ככל
שהזמן חולף, הצורך הזה נעשה דחוף יותר, וסובן
שמחיר הוצאתו לאור הולך ותופח . הגענו לנקודה
שאנו חייבים להחליט : לגשת להוצאת קטלוג מוסך
ומשכנע, כדוגמת עשרות מפעלים אחרים - או
לגמרי להתעלם מהנושא ולא לעסוק ביצוא ככל שזה
תלוי בקטלוג . אני מנסה כמובן למצוא דרך
ביניים ולא להניח לנושא טוב לברוח מבין האצבעות.

הייצוא עומד בראש דאגתם של כל המפעלים בארץ,
בכל התחומים, ואנו חייבים להתייבב מול האתגר
הזה ולהתאים את עצמנו למצב, לתקנים ולאפשרויות
השונות, אפילו במחיר שינוי דרסטי בתפיסת יעדי
המפעל שלנו - כוח אדם, שיווק מקומי וארגון
פנימי . עוד אוסיף כאן, שאכן מתנהל במפעל, כזה
חודש ימים, ויכוח בנושא שיטות העבודה / שיטות
ניהול / שיטות שיווק ועוד . התחלנו לטמוע את
עצותיו הטובות של גרסון סגלמן (אביו של אורי)
ואנו תקווה ליישם את המסקנות ולצאת לסלב חדש
במערכות הארגון הפנימי, התפוקה והשיווק .

מ ש ה ס ע י ד י

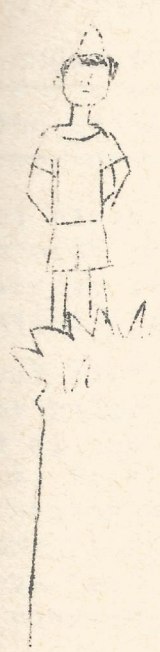
למזכירות קיבוץ כפר מנחם 24.4.80

ח . י .

התרגשנו עד עמקא דליבא למיקרא
איחוליכם הטובים, עם קבלת פרס ישראל תש"ס .
היה זה אות נוסף לקשרים העמוקים שנוצרו
בינינו . היו ברוכים ! שלכם

ר ב ק ה ו ב ר ו ן א ו ר ן

ההרפורמים

לא היה לי האומץ לקום ולדבר בשיחת הקיבוץ האחרונה (בקטר לבחירות), אבל מה לעשות כאשר שנים לא-מעטות עומדות לך המילים בגרון במצב-הכך, ואיך לך אומץ-לב או הזדמנות להתבטא? אתה עושה צעד דרסטי וכותב בעלון, למרות הסיכון של אי-הבנה או של הבנה לא נכונה לדבריך.

לעתים קרובות אני משוחחת עם חברים ותיקים וותיקים-פחות על ההכרזות שאנו שומעים בדבר חוטר נכונות של הוותיקים למלא תפקיד ולהיות מעורבים בחיי הקיבוץ.

למרות שלמארגני הסינוי היתה כוונה טובה, נשאלת השאלה: האם הם מרוצים מהתוצאות שהסינוי? האם שיחוק פעילותם של הוותיקים וותיקים-פחות הביא את הצעירים וצעירים-פחות ליתר נכונות לקבלת תפקידים ופעילויות? לדעתי, הצלחתם היתה חלקית בלבד. שכבת הביניים, בני ה-30-40-פלוס, קטנה מאוד, וגם אפשרות הרוטציה מצומצמת מאוד.

אנו רואה סיבה מאוד ברורה לכך; זה קטור עם מה שנעשה אמנם לפני שנים, אבל התוצאות מורגשות עד היום הזה. יום בהיר אחד קמו כמה צעירים וטובים והחליטו "לקחת את השלטון בידיים", על מנת לשנות את פני הדברים, כמובן טובה, לפי דעתם.

בעיית פער הדורות נראית לי אצלנו חריפה במיוחד. אני נפגשת במסגרת פעילויות אזוריות עם 10-12 קיבוצים, ואצלם אני לא חשה את הבעיה בחריפות כזאת. לדוגמה: לטיולי החוג לידיעת הארץ יוצאים הרבה מנו-גרים וצעירים ביחד. הורים בני 60-70 לא מפריעים לבניהם בני ה-25-45 - האם אתם רואים אפשרות של פעילות קבועה כזאת אצלנו? רק לאחרונה הצטרפו כמה חברות וחבר אחד מסכת הביניים, ועושים רושם שהם נהנים.

התכנית היתה יפה - אבל פוגעת. נעשו צעדים מאוד קיצוניים, כגון החלפת בעלי תפקידים באמצע כהונתם; רה-אורגניזציה בשטחי חרבות שונים, לרבות סילוקם של חברי מקהלה ותיקים; וכן חידוד קיצוני בבעיית פער הדורות.

והתוצאות? עלבון צורב של ותיקים וותיקים-פחות, שהסאיר צלקות עד היום הזה. מאחר שסולקו, אינם מסוגלים ואינם רוצים לחזור לחיי פעילות.

חברים שנים השתתפו במסירות במקהלה, להנאתם-הם ובסופו של דבר להנאת כל הציבור, הרגישו שהוצאו ממנה, כשהופיעה על לוח המודעות הזמנה שמית לחידוש פעולת המקהלה - על שהרת הקולות "הצעירים והבריאים". לאחר שסונה הקו, כמעט אף אחד לא חזר, למרות שלאחדים יש רצון לשיר ואוהבים את הבילוי המסותף הזה.

על חלקי בסיפור הזה בוודאי יאמרו חברים רבים ש"לא שייך", כפי שבוודאי יגידו שאיך הם מסכימים עם דברי כללית אפשר גם לומר שכל זה שייך לעבר, ולמה להזכיר מצבים שפגעו ברבים - לאחר שנעשו נסיונות לסיפור ההרגשה?

כמובן, גם הכנסת הטלויזיה לחדרים היא פים והנוחים השפיעה שלא לטובה על נכונות כלל החברים לקבל על עצמם תפקיד, וגם על הבילוי המסותף שהיה בעבר.

*

הבהרה

בעניין הבקרה על ימי עיון

והלימודים החלקיים

לאור פניות ושאלות חברי
ברצוני להבהיר את כוונת
הדברים שפורסמו (בעלון
האחרון) והנוהל המוצע :

מתוך רצון לבקר ולסלוט בכל
אותם עשרות ימי העיון החד-
ניס, אשר גם עולים כספים
רבים יותר ויותר וכן ימי
עבודה מרובים - סיכמו
עם רכז ו. ההסתלמות על
נוהל, כפי שמקובל עם שאר
רכזי הוועדות :

כל הפניות להסתלמות החד-
נות תופנינה לרכז הוועדה
ולאחר אישורן בוועדה החד-
תלמות הן תובאנה לאיסור
(מבחינת העלות הכספית)
לו. ביצוע. (רכז הוועדה
יגיש מדי חודש תכנית הסבל-
מויות חלקיות - לאיסור
התשובה לחבר תיסטר
כמקובל, ע"י רכז הוועדה .

ס ל ו מ י

עתי לבוא ?

ה מ ר כ ו ל י ת מודיעה
שהיא פתוחה בכל יום שלישי
בערב מ-5.45 ועד 7.15
(ולא כפי שפורסם בעלון)

היום, יום שישי,
במלאת שנתיים למותו של
אריאל פהר,
עולה המספחה אל קברו
להתייחד עם זכרו.

אני יודעת שאני מכניסה את ידי לאס, אולם
תקוותי שאוציא מסט את הערמונים .

טוב, אז מה חלקי בטיפול הזה ? למרות שיש
רק כ-5 שנים הבדל גיל ביני לבין בוגרי שכבת
הביניים, אני לא שייכת לא אליהם ולא לכל
גוף אחר . האמת היא שמן ההתחלה היה כך .
כאשר הגעתי לכפר מנחם, במסגרת גרעין תנו-
עתי, הייתי בת 19, והיה אז פער עצום ביני
לבין שאר החברים שהיו אז בני 28-40 .
וכשנעשיתי חברת קיבוץ - הכי צעירה -
תקופה די ארוכה מצבי לא שפר עלי . היו
הרבה רגעי ייאוש בתהליך הקליטה .

ברבות הימים המצב נעשה קל יותר במובנים
מסויימים, אבל הפער נפתח לכיוון אחר .
בצורה טבעית הרגשתי קרובה לשכבת הביניים
וניסיתי להתקרב לפעילויות שלהם . הרעיון
של פתיחת מועדון 30-פלוס-מינוס מצא חן
בעיני מאוד וניסיתי להשתלב בו בגלל היחד
ומשום שהם עשו דברים יפים . אך קיבלתי שם
מעט מאוד עידוד, הרגשתי שרק מעטים מתייחסים
אלי - וסגרתי עניין זה .

בגלל ההפרדה המוחלטת של שכבת החברים שקוראים
להם "גיל הזהב" וגם בגלל תוכן הפעולות שלא
היו קרובות ללבי, גם פה סגרתי עניין אחרי
נסיון אחד או שניים . נשארתי בבית .

אני מאוד אוהבת ערבים משותפים, ושום תכנית
טלויזיה לא מתחרה אצלי עם הבילוי הזה .
אך במסיבות שיש ריקודים בסיומן (אם אינן
מאורגנות כמו בחג העצמאות האחרון, כשסילבו
גם את הוותיקים) , טוב יש לי התלבטות :
להישאר ולהסתכל על הרוקדים או לוותר מראש ?
אמרו לי חברים, ספעס היו רוקדים עד לשעות
המאוחרות, סאילו היו המארגנים נזכרים לנגן
גם עבורם - הטלויזיה היתה פחות מוסכת .
אז הוותיקים פשוט ... לא משתתפים יותר .

וכך אני נמצאת באמצע - ולא במקום טוב !

בזה אני מסיימת, כאשר לא הכל נאמר לטוב ולרע.
אני מקווה שוועדת המינויים לא תתייאסנה וחמ-
'שכנה בחיפוסים אחרי אנשים שמוכנים לפעול .
תאמינו לי, עוד לא מיציתם את כל האפשרויות !
לבעלי התפקידים החדשים אני מאחלת הצלחה,
אוזן קשבת ולב פתוח . תודה !

רחל נועם

ביום ג', כ"ז אייר, ימלאו 13 שנים לנפילתם של בנינו-יקירינו
עמרם ויוחנן בן-חורין

מ'יטה הו'א י'ך

בליל שבת הניאה לפנינו בימת הקיבוץ הצגה בלתי-סגרתית הבאה למצות יכולתו המלאה של כל סחקן, תוך אלתור מתמיד, התמודדות סנונה בינם לבין עצמם, יצירת סיטואציות חדשות בכל רגע - במעט תכנון-מראש והרבה אינטואיציה אינטליגנטית וחמימה. קיבוץ שלם, על זקניו, צעיריו ונעריו, היה רתוק למת-רחש על הבמה ולא חש כיצד חולפות להן כמעט שעותיים!

סיחת הקיבוץ עוד מחכה לדו"ח רשמי ומלא, נאמר רק כי הוחלט להסקיע במשחטה, וכן בחרנו מזכיר חדש: צבי קרן, סדרן עבודה: משה יפהר, וכן יו"ר הסיחות. ל"ג בעומר עבר עלינו במדורות, דברים טובים וחץ-וקשת מיטיבי-קליעה.

הנהלת המטבח מודיעה:

אנחנו עומדים בתקופה קשה מבחינת הספקת ירקות ופירות (גם מפאת מחירם הגבוה), ועושים מאמצים רבים על מנת להביאם, כולל תפוחי אדמה. כולנו מקווים כי התקופה הזו תיגמר במהרה, ובינתיים אנו פונים לחברים להתחשב ולהבין את המצב.

הודעה שניה: לפי אישור, אנו נחייב חברים על אריזות שיימצאו ברשותם. מחירם רב מאוד ואיננו יכולים לרוץ לא-סוף בבתיהם של החברים. לדוגמה:

ארגז פלסטיק גדול	-	175 ל"י
ארגז תנובה	-	110 ל"י
ארגז עץ	-	50 ל"י

פנינה, אברהם ויניב בן אביגדור עוזבים ביום ראשון את כפר מנחם ויוצאים בדרכם לאיטליה. ברכת הדרך תלווה אותם בכל אשר יפנו.

על עיטורי העלון הזה - תודה ל' ז' ו' ז' י' !

ענת שפירא !

י. ד.

לבנות שמץ

בנות שמץ היקרות! הניעה אתם להיפרד, והפרידה כתמיד קשה ועצובה. היינו רוצים סניאור עוד קצת, ולא רק בגלל תרומתנו במערך העבודה, אלא יותר כה-לנוף החברתי בקיבוץ. כולנו רגלנו לראותכן בכל פינה בקיבוץ, ואפילו בקיבוץ גדול כשלנו חלל הרענן שלכן יורגש היטב עם עזיבתכן.

אתן מטאירות בכפר מנחם, אחרי הקד-פה של 8 חודשים, קשרים הדוקים מאוד עם מגזר רחב ומסונף של חברים כאילו הייתן ילדי הקיבוץ. קשרתן קשרים כמעט עם כל נכחי המבוק וכן עם הילדים הקטנים והכובדתיקים עם הח"צ ועם חברים ותיקים. תכלתי עליכן הרבה פעמים מהב-וראיתי עד כמה אתן מעורבות ואת-על חברי הקיבוץ, ותיקים וצעירים כאחד.

סוד הצלחתכן (כך אני יכול בטח-לסכם היום) היה ברצון של צוות המדריכים ומוסדות הקיבוץ והח-רים - להצליח במשימה הארוכה להדריככן בהקמת הגרעין ובתקופת השל"ת, וסיתוף הפעולה הרציני מצידכם כלפי הקיבוץ והגרעין.

לפעמים שאלנו את עצמנו האם כל רעיון הגרעין כדאי לקיבוץ. האם הזמן והאנשים שאנו מקדישים, טוב-דיט בפרופורציה לתמורה החברתית-כלכלית לקיבוץ? התשובה ברורה: זה היה מבצע טוב, וכדאי להמשיך עם גרעין חדש.

איננו יכולים להסתיר את העובדה שהיינו רוצים לראות שמץ מגרעין "שמץ" אצלנו. אבל מה לעשות - הגרעין כולו מיועד להראל, ואנו גאים על כך שיש לנו חלק מכריע בהקמת הגרעין ובהדרכתו. הרבה בזכותנו, זוכה קיבוץ הראל בגרעין טוב, נחמד ומגובש היטב.

כפי שאמרתי לבני הגרעין, אני אומר גם לכן, הכנות:

הבית הזה אוהב אתכן, והוא פתוח לכן בכל עת שתרצו. תמיד תהיו רצויות

פה.

בהצלחה בסירונות ובסירות הצבאי -

א ס א ב ר ק

בשם כל חברי כפר מנחם